

РЕШЕНИЕ

№ 42396

гр. София, 17.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав, в
публично заседание на 17.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **11154** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба от Сдружение „Музикаутор“, депозирана чрез юрк. В., срещу т. 3 от Решение № 33-ЗДОИ/ 09. 10. 2025 г., издадено от кмета на район „Овча купел“ при Столична община, с което административният орган се е произнесъл по заявление за достъп до обществена информация от Сдружение „Музикаутор“ с вх. № РОК25-ЗА01-4/ 26. 09. 2025 г.

В жалбата се сочат подробни аргументи за незаконосъобразност на административния акт в оспорваната част, поради което се иска неговата отмяна. В съдебното заседание оспорващото лице се представлява от юрк. В., който поддържа жалбата.

Ответникът – кметът на район „Овча купел“ при Столична община, се представлява от юрк. П., който оспорва допустимостта и основателността на жалбата.

Административен съд – София град, след като съобрази становищата на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното.

Със заявление вх. № РОК25-ЗА01-4/ 26. 09. 2025 г., депозирана в район „Овча купел“ при Столична община, Сдружение „Музикаутор“ е депозирало искане за предоставяне на достъп до обществена информация, като в т. 3 от заявлението е формулирането следното искане:

3. Какъв е общият размер на финансирането и какъв е размерът „по пера“ /направени разходи за изпълнители, сцена, озвучаване, осветление и др./, ако общината сама е организирала събитията; ако Общината е възложила с договор организирането, на кой бенефициер /получател/ - организатор е отпуснато финансиране от Общината за събиранията „Районен празник“ и

„Празник на [населено място]“. Молим Ви , отговорете на същия въпрос, като посочените събития са се провеждали и в периода 2022 - 2025 г. включително.

З. е посочил, че желае да получи информацията на електронна поща [електронна поща]. В заявлението се твърди, че е налице надделяващ обществен интерес за прозрачност на държавния орган по смисъла на ЗДОИ.

С т. 3 от Решение № 33-ЗДОИ/ 09. 10. 2025 г., издадено от кмета на район „Овча купел“ при Столична община, заявителят е уведомен за следното: „Във връзка с исканата информация относно общия размер на финансирането и размера по пера: разходи за изпълнители, сцена, озвучаване, осветление и др., Ви уведомяваме, че район „Овча купел“ не е възлагал организирането на културни събития на външни юридически лица. Събитията, посочени в т. 1, са организирани от районната администрация и читалищата, намиращи се на територията на СО, район „Овча купел“. Отбелязано е в решението, че разпоредбата на чл. 2, ал.1 и чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, задължените субекти предоставят обществена информация, която е създадена и съхраняване от тях. Законът не създава задължения за администрацията да обобщава, анализира или създава нова информация, която не съществува в наличните документи и регистри. В тази връзка районната администрация предоставя информацията, с която реално разполага, съгласно посоченото в т. 1, като не обобщава данни по пера.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол, и в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Правото да се търси и получава информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България обхваща задължението на държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, да осигуряват достъп до общественозначима информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ задължени субекти за предоставянето на обществена информация са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. Според чл. 38, ал. 1 от ЗМСМА орган на изпълнителната власт в общината е кметът. С оглед това оспореният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Обществена информация според дефиницията по чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Безспорно информацията, описана в заявлението, представлява обществена информация по посочената по-горе дефиниция, от вида служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ – информация, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение - когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от

негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи - чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ.

Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

В случая от доказателствата по делото не се установява наличието на някое от посочените основания за отказ. Въпреки това жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗДОИ информацията по ал. 1 е обществена, независимо от вида на нейния материален носител. Задълженият субект следва да предостави достъп до наличната – създадена или съхранявана обществена информация. Задълженият субект по ЗДОИ обаче не може да бъде задължаван да обработва допълнително и систематизира наличната информация единствено за целите на производството по ЗДОИ, като я предостави на заявителя във вида, в който е поискана със заявлението, тъй като такова задължение не е разписано в закона. Практиката на Върховния административен съд по въпроса е останала непроменена през годините, като единственото условие за законосъобразност на акта е да са изложени мотиви за това в решението – в този смисъл Решение № 6045/ 22. 04. 2019 г. по адм. д. № 12148/2018 г. на ВАС, Решение № 10438/ 04. 07. 2019 г. по адм. д. № 9261/2018 г. на ВАС, Решение № 1126/ 23. 01. 2020 г. по адм. д. № 5496/2019 г. на ВАС и др.

В случая ответникът се е позовал именно на това обстоятелство, като е посочил, че същият не е обобщавал данни "по пера" във връзка с организирането на културни събития, като е предоставил на заявителя информацията, която не се нуждае от допълнително обработване.

По изложените съображения съдът приема решението в оспорената му част за законосъобразен административен акт, по отношение на който не са налице основания за отмяната му. Поради това жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 200 /двеста/ лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По посочените аргументи и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 53 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Сдружение „МУЗИКАУТОР“ срещу т. 3 от Решение № 33-ЗДОИ/ 09. 10. 2025 г., издадено от кмета на район „Овча купел“ при Столична община.

ОСЪЖДА Сдружение „МУЗИКАУТОР“ да заплати на Столична община сумата в размер на 200 /двеста/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно оспорване.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

Съдия:

